

Γιατί πάτερ Επιφάνιε να απαγορεύεται;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος

- Γιατί πάτερ Επιφάνιε να απαγορεύεται αυτό και κείνο και το άλλο, όταν πραγματοποιούνται από «ειλικρινή αγάπη», ερωτούσε ο νέος για τα διάφορα σαρκικά παραπτώματα ; Γιατί να μην επιτρέπονται οι «δεσμοί» των νέων αγοριών και κοριτσιών;

...Η συζήτησις ήταν μακρά και κοπιώδης, διότι ο νέος δεν εδέχετο να αντιληφθή την πραγματικότητα, ότι δηλ. ο Χριστός αναζητά καθαρότητα βίου εις κάθε τομέα, προ πάντων δε εις τον σαρκικό. Μας ξεκαθαρίζει με σαφήνεια ότι και το παραμικρό βλέμμα με σκοπό την επιθυμία της σαρκός αποτελεί μοιχεία μέσα εις την καρδιά.

- Άκουσε παιδί μου, θεωρώ πιο τίμιο να αποδεχθής ότι δεν διαθέτεις τη δύναμη να απαλλαγής από αυτό το πάθος και να ζητήσης να σε ελεήσει ο Θεός, παρά να ισχυρίζεσαι ότι αυτό δεν είναι αμαρτία. Πρόσεχε, αυτό αποτελεί τραγικό λάθος σου!

Μάλιστα , διαπράττεις κάτι πολύ χειρότερο από την αμαρτία της πορνείας! Μετατρέπεις το πάθος σου σε κάτι καλό και το κάνεις σημαία. Τροποποιείς το μεγάλο ατόπημα και προσπαθείς να το διαδώσεις και εις τους άλλους.

Φρονώ πως δεν αμαρτάνεις πλέον από αδυναμία, αλλά από ιδεολογία. Αυτή η κατάσταση παγιώνει την ασθένειά σου εις αθεράπευτο και θανατηφόρο πνευματικό νόσημα.

Δυστυχώς τα πάθη δημιουργούν τη δική τους παράλογη και αθεράπευτη λογική. Είναι εις όλους γνωστόν ότι η διαστροφή του Νόμου του Θεού συντελείται με πολλούς τρόπους. Ένας από αυτούς είναι η αλλαγή του ορισμού της λέξεως «αμαρτία».

α) «Αμαρτία», ισχυρίζονται με πονηρία, υπάρχει μόνον όταν διαπράττω κακό εις κάποιον.

Εάν ίσχυε ο συγκεκριμένος ορισμός, τότε πλήθος πράξεων που είναι βαρύτερες δεν θα εθεωρούντο αμαρτίες. Παράδειγμα τρανταχτό, τα ναρκωτικά, η ομοφυλοφιλία, το κάπνισμα, τα ποτά, η διαφθορά και όλα γενικώς τα σαρκικά αμαρτήματα, δεν θα ήσαν αμαρτία, καθ' ότι υποτίθεται ότι δεν προκαλούν κακό εις τρίτα πρόσωπα...

β) Τα ίδια τα διεφθαρμένα άτομα διατυπώνουν μια ακόμα πονηρά άποψη, ώστε να αιτιολογήσουν την απνευμάτιστη ζωή τους:

«Δεν πρέπει να πράττουμε κάτι, εάν δεν το νιώθει η καρδιά μας!».

Με βάσι αυτή τη συλλογιστική, ο άνθρωπος δεν προσεύχεται, δεν εκκλησιάζεται, δεν νηστεύει, δεν διαβιώνει ηθικά, εφ' όσον δεν το νιώθει ως επιτακτική ανάγκη μέσα του. Μα, άνθρωπέ μου, και εις το σχολείο δεν νιώθει κανείς ότι πρέπει να φοιτήσει, αλλά είναι υποχρεωμένος να το πράξει, διότι διαφορετικά θα παραμείνη αγράμματος.

Προφανέστατα, λοιπόν, το επιχείρημα του «τί νιώθει η καρδιά», αποτελεί καταστρεπτικό στοιχείο του πεπτωκότος ανθρώπου.

γ) Εάν δεν αντιλαμβάνομαι, δεν καταλαβαίνω την προσευχή, τότε δεν προσεύχομαι.

Απαντούμε με τον εξής τρόπο:

Ο καθηγητής κρατά εις τα χέρια του το γραπτό που εσύ παρέδωσες μαθαίνοντας το μάθημα «παπαγαλία». Και όμως, αυτός σε βαθμολογεί με άριστα, καθότι κατέβαλες κόπο για να το αποστηθίσης. Έτσι ενεργεί και ο Θεός (ευλογεί τον κόπο και την προσπάθειά σου) .

Ακόμη και όταν προσευχόμεθα, αλλά δεν καταφέρνουμε να κατανοούμε σωστά το

περιεχόμενο. Εκείνος αποδέχεται ευχαρίστως την πρόθεσι, τη διάθεσι, την απόφασι, τον κόπο, την προσφορά του χρόνου και ολόκληρου του εαυτού μας προς Αυτόν. Τα παραλαμβάνει και τα επιμετρά με το πλήθος των οικτιρμών Του. Τα επευλογή κατά το μέγα Έλεός Του και την άπειρο αγάπη Του.

δ) Επί πλέον, διατυπώνουν το κατάπτυστο επιχείρημα:

«Κάμε ό,τι σου επιτάσσει η καρδιά σου. Αυτή να ακούς, και ουδένα έτερο».

Αυτή η συλλογιστική καταλήγει εις μεγάλη ανηθικότητα. Μήπως «υπακούων εις την καρδιά σου», ήτοι εις τα σαρκικά πάθη, ελευθέρως δύνασαι να πορνεύης, να απατάς τη σύζυγό σου, να διαλύης τον γάμο σου κ.τ.λ.;

Μα, άνθρωπέ μου, και η σύζυγός σου ενδεχομένως να νιώθη ότι «η καρδιά της συγκινείται από τον γείτονα!». Είναι μήπως ελεύθερη να αμαρτήση; Ασφαλώς όχι. Αυτά και άλλα πολλά πονηρά επιχειρήματα προβάλλει ο Διάβολος , για να σπρώξει τον άνθρωπο μέσα εις τα φοβερά τα δίκτυα του.

Και δυστυχώς, πολλοί χριστιανοί, συνεργούσης και της σαρκός, συλλαμβάνονται από την πονηρά παγίδα.

Υιοθετούν αυτές τις καταστρεπτικές απόψεις. Αυτές που τις εισήγαγε ο εχθρός διαστρέφοντας τη λογική τους με πολλή τέχνη και μαεστρία. Εις το τέλος, βεβαίως, το αποτέλεσμα επέρχεται τραγικό και καταστρεπτικό για την πορεία και την ευτυχία του ανθρώπου...

Πηγή: agioritikovima.gr